

ikke var i den foreløbige Lov, nemlig, at Loven kan sættes ud af Kraft ved en kgl. Anordning, vil jeg hænstillе, om ikke ogsaa denne Bestemmelse skulde affattes lidt anderledes for at udelukke al Tvivl om, hvad Virkningen vil blive af, at den kgl. Anordning igen hæves; thi naar den kgl. Anordning gaar ud paa, at Loven „sættes ud af Kraft“, og denne Anordning saa hæves, saa vil logisk Virkningen nærmest maatte siges at være den, at Loven træder i Kraft igen, hvilket naturligvis ikke er Meningen. — For øvrigt er jeg enig med den ærede første Taler i, at den Anvendelse af foreløbig Lovgivning, som her er sket, er tilstedelig. Ikke alene har jo Rigsdagen ikke været samlet, men det Tilfælde, at den ikke var samlet, var heller ikke fremkaldt *mala fide*, saadan at en Rigsdagssamling var sluttet for at faa Lejlighed til at udstede en provisorisk Lov. Ikke heller har Indholdet været af saadan alvorlig Beskaffenhed, at man skulde have søgt i al Hast at indkalde en ekstraordinær Rigsdagssamling. Og endelig maa det siges, at det, som den foreløbige Lov gaar ud paa, er — deri er jeg atter enig med den ærede første Taler — en saadan Foranstaltning, at Regeringen med Rimelighed kunde vente, uanset de politiske Forhold, at faa Rigsdagens Billigelse af Foranstaltningen. Altsaa: Mod Sagen selv har jeg ingen Indvending, blot i Henseende til Affattelsen af Lovforslaget tror jeg, det vilde være godt at foretage en lidt nærmere Overvejelse.

Scavenius: Jeg bad om Ordet i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra den ærede første Taler (Osc. Hansen). Han roste, i alt Fald til en vis Grad, et Lovforslag, der i Fjor eller i Forfjor, naar det var, var forelagt Tinget fra den daværende Justitsministers Side som en Stadfæstelse og en videre Udvikling af en da udstedt foreløbig Lov i Anledning af Konflikten mellem Spanien og Nordamerika. Imidlertid vil jeg fra mit Standpunkt sige, jeg er glad ved, at hans og hans Venners Tilfredshed med denne Lov ikke var større, end at de fik den forkastet, og jeg tillader mig ikke at slutte mig til det ærede Medlems Opfordring til den højtærede Justitsminister om at fremkomme med en Lov, som gaar i samme Retning og er af lignende Omfang. Jeg er aldeles overbevist om, at en saadan Lov er aldeles unødvendig, og at den vil, naar den skal gennemføres, virke indskrænkende paa vor fri Bevægelighed og ikke være

til nogen som helst Nytte. Alt vil i saa Henseende kunne overlades til kongelig Anordning eller, om nødvendigt, foreløbige Love, i det Øjeblik, der er Krigstilfælde til Stede i andre Verdensdele eller i denne, hvor vi ere nødsagede til for vor Neutralitets Skyld at fremkomme med saadanne Bestemmelser. At ville afgøre alle saadanne mislige Tilfælde gennem en fast Lov, tror jeg, er i høieste Grad uheldigt og ingen virkelig Nytte til, og for øvrigt vedkendte det ærede Medlem sig det selv, idet han sagde, at til forskellige Tider og ved forskellige Lejligheder kunde der være forskellige Forholdsregler at tage.

Hvad denne Lov her angaar, vil jeg bede det høje Ting overveje Lovens § 3, hvor der staar, at ved kgl. Anordning kan denne Lov sættes ud af Kraft, naar Forholdene skønnes ikke længere at gøre dens Opretholdelse nødvendig. Ved denne Bestemmelse lægger man efter min ringe For mening en meget for stor Magt i den høje Regerings Haand. Der er ikke, synes mig, nogen Grund til at opretholde en saadan i og for sig urimelig Undtagelsesbestemmelse, som man har været nødsaget til at komme frem med, længere end absolut nødvendigt, det vil sige længere, end der er Krig i Kina. Medmindre vi tvinges dertil, er der ingen fornuftig Grund til at deltage i en almindelig Boycotting af Kina for at forhindre det i at skaffe sig de Vaaben, som det skal bruge, men som det i alt Fald ikke vil bruge mod os, det kan man da være temmelig sikker paa.

Det var blot disse korte Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gøre, fordi jeg deltog med en vis Ivrighed i Forhandlingen om Neutralitetsloven, som var forelagt for et Par Aar siden, og som det Gud ske Lov lykkedes at faa forhindret.

Justitsministeren (Goos): Det forholder sig rigtigt, som det blev bemærket af den næstsidste ærede Taler, at denne Lov ikke staar i nogen som helst Forbindelse med det Lovforslag om Neutralitet i den spansk-amerikanske Krig, som blev forelagt i sin Tid, og som tilsigtede en mere almindelig Udtalelse om Danmarks Neutralitetsforhold. Selv om vi nemlig havde haft en Lov af det Indhold, som den Gang foresloges, vilde den her foreliggende Lov ikke være bleven overflødig, fordi den ikke refererer sig til en Krigstilstand — saaledes opfattes det i alt Fald ikke af de paagældende Magter, som have Tropper ovre i Kina — en Krigstilstand, hvori Magterne befinde sig over for den